

Abstrakt

Tématem této bakalářské práce je kultura vzpomínání na šoa v ČR po roce 1989, přičemž reflektuje dobu od 1945 do 1989, tedy dobu komunistické vlády v ČSSR. Toto období, především 60. léta totiž jistě položilo základ pro kulturu vzpomínání na šoa po roce 1989. Práce se zaměřuje jak na dvě velké instituce (Památník Terezín a Pinkasovu synagogu, potažmo Židovské muzeum v Praze), tak na současné nové projekty týkající se vzpomínání na šoa (Vlak Lustig, Stolpersteine, Jom ha-šoa, Zapomenuté transporty atd.). Skrze podrobné zkoumání nových projektů a jejich srovnání se zavedenými institucemi se práce snaží zjistit, jak dalece, případně zda vůbec, se tato kultura vzpomínání v České republice po roce 1989 proměnila.

Předmětem zkoumání je v daných projektech jak postava autora, jeho židovství/nežidovství a motivace pro vznik projektů, tak způsob, jakým jsou projekty prezentovány, co zastupují, čeho chtějí dosáhnout, případně jaký mají úspěch, je-li tento fakt zjistitelný. V práci je okrajově zohledňován také mezinárodní vývoj a stav kultury vzpomínání na šoa, je tedy snahou českou kulturu vzpomínání zasadit do mezinárodního kontextu. Ten je důležitý mimo jiné i proto, že některé zahraniční projekty se staly inspirací pro projekty domácí.